

útvarps- og sjónvarpsummæli

Ólavur W. Høgnesen
skrivur

Leggið lag á

Víkuskráin skal vera óðr-vísi enn hon er í dag, segði komandi útvarps-stjórinn Jógvan Jøspersen, tá hann var settur í starv.

Og tað er so sjálvandi. Sum er, liggja stórir partar av degnum 'tøkir'. Klokkan 13.00 verður sløkt í Sortudíki, og tendrað verður ikki aftur fyrr enn klokkan 18.00 og so verður sløkt aftur klokkan 21.00.

Útvarpsdagurin er so-statt í tveimum: ein morgunpartur og ein kvøldpartur, har tónleikurin hevur rættiliga stóran lut. Sendingarnar báðar "Millum átta og níggu" og "Lurtarnir og vit" eru rættiliga væl umtóktar millum lurtarar. Í seinnu sendingini, sum er frá tíggu til ellivu, sleppa lurtararnir frammat við egnum tónleikaynskjum, og teir sum leggja lög á millum átta og níggu eru so ymiskir í sínum valum og mikrofónvandi, at tað kennist sannførandi, hóast tað gav at bita ein morgun í februar, tá Jóhannus á Rógvu fór at spæla bygda-sangir.

Tann hálti tímin áðrenn klokkan tíggu og tímin uppundir døgurða verða brúktir til endursendingar, undantikið mikudagurin, tá kvøðuljómar verða sendir til sjófolkið. Og tað er ok!

Aftaná báðar endursendingarnar er 'buffara'-tónleikur, - tónleikasending, ið kann vera stutt ella long, alt eftir hvussu leingi endursendingarnar taka. Onnur tónleikasendingin er "Dagsins tónar", hin "Undir døgurða". Hetta eru bert tvær av ábendingunum um armóðsstøðuna, tí tíðirnar kundu verið nýttar munandi betri.

Sum vit hava nevnt áður í einum ummæli, so er eisini kvøldskráin pinn-pakkað við tónleikasendingum. Fyri tað fyrsta er tónleikaskráin út av lagi redigerað: ov nógvur tónleikur, tónleikasendingar hvør eftir aðra o.s.fr., og í øðrum lagi standa fleiri av teimum als ikki mæt, - tær eru snøgt sagt vánaligar.

Tað versta er, at tær tykjast vera so fastar, at tær kunnu ikki takast av skránni. Tað er trupult at hugsa sær, hvussu journalistiskar sendingar yvir-høvur skulu fáa pláss (ein hevur varhugan av, at ÚF 'hongur uppá' plátuvend-ararnar?).

Tíðin, sum útvarpið hevur sett av til journalistiskar sendingar á kvøldið er so avmarkað, at tað skal vera merkiligt, klára Árni, Jóhann, Helgi og Tóri og hvat teir nú eita, ikki at fylla hana út og ríkiliga tað.

Við øðrum orðum: var ein tónleikasending strikað hvørt kvøldið, so var pláss fyri minst eini sending aftrat, sum so eisini kundi verið endursend á morgni.

Og so er tað seinnaparturin. Sjálvandi skal útvarpið senda seinnapartin, men tað krevur sjálvsagt, at tey sjeý-átta ósettu stórvini í Sortudíki verða sett. Hvat tilfari viðvíkur er ríkiligt grundarlag fyri at senda allan dagin. Útvarpið nýst bert at kaga aftur í sína egna søgu:

Tey venda nógvum plátum í Útvarpinum. Her leggur útvarpsmaður (nú fyrrverandi) eitt lag á.

aftur á tíðarskeiðið beint áðrenn tað syndraðist.

Spurningurin er so, um 'plátuvendarnir' verða breyðleysir og ikki fáa fyri húsaavdráttir úr Sortudíki. Og svarið er sjálvandi nei: tvørturimóti!

Tónleikasendingarnar fara tá at vera partur av eini heildarskrá, sum gevur tónleikasendingunum pláss millum aðrar sendingar - ikki bert morgun og kvøld, men eisini seinnapart - og ikki sum ifylla.

Í summum førum heldur útvarpið beinleiðis hánt um lurtararnar í valinum av plátuvendarnum: lurtið bert eftir, hvat vit fáa at vita, tá løgini verða lögð á, lurtu eftir málburðinum. Eitt journalistiskt dygdar-útvarp eigur eisini at seta krøv til tónleikasendingarnar og tey, sum standa fyri teimum. So leingi ongar sendingar eru seinnapart, kundi seinnaparturin m.a. verið brúktur til at leggja teimum lag á...

tónavikan

Jakup Magnussen skrivur

Ársins sangrødd í keppli....

Kambsdalur

Næstseinstasta mikudag skrivaði Sosialurin, at lokalvinnarin í Havn í kappingini »Ársins Songrødd«, sum var Kaj Johannesen, var mettur at kunna vinna lands-finaluna á Kambsdali fyri átta døgum síðan.

Uttan at hava ov stórt viðhald frá teknikkinum, vann Kaj frammanfyri eysturoyingin Edmund, sum eisini sang væl og sigast má, at teir vóru sera javnir.

Kaj Johannesen segði á pallinum, at vinningur-

in, 30.000 kr., fór til eitt gott endamá. Stuttligt hevði verið at vita, hvat tað er?

Gundadalur

Sunnukvøldið sang norðmaðurin Bjørø Håland í Gundadalshøllini.

Countrytónleikurin hjá Håland var sera væl dæmdur av áhoyrarunum. Eg helt to sjálvur, at tónleikurin var alt ov grunnur til slíkt tiltak. Men Victor Carlsen eigur to rós fyri eitt kvøld, sum var væl dæmt av fólki.

Útvarpið

Sunnudagin kl. 13.40 var ein forkunnug sending at hoyra. Í sambandi við 5 ára stovningardagin hjá Tórshavnar Kamarkóri vóru nakrar nýggjar upptøkur við foroyiskum sangum gjørdar. Ólavur Jøkladal stjórnaði. Heri Eysturlið stóð fyri kórsatsunum og Janus Mohr legði til rættis. Ein góð sending — og hetta var so alt. »Tónavikan« hevði at bjóða uppá.

J.MAG.